

Hodnocení bakalářské práce

Název: *Dvě výchovné koncepce pro děti a mládež*

Organizace Junák a Pionýr v současnosti

Autor: *Pavla Šablaturová*

Práce v organizacích dětí a mládeže hrála u mnoha studentů pedagogiky volného času významnou roli při volbě jejich studijního oboru na vysoké škole. Proto je pochopitelné, že se někteří studenti ve svých závěrečných pracích zabývají právě reflexí organizací, v nichž byli (nebo dosud jsou) aktivní, případně srovnávají tyto organizace s jinými, podobnými.

V minulém akademickém roce byla na TF JU obhájena diplomová práce zabývající se historickým srovnáním dvou největších mládežnických organizací v České republice – Junáka a Pionýra. Bakalářská práce předkládaná Pavlou Šablaturovou si naproti tomu klade za cíl srovnat současné aktuální koncepce obou uvedených sdružení.

Předložená práce má logickou strukturu, obsah je rozdělen na úvod, čtyři kapitoly a závěr. V první kapitole autorka nastínila historii obou organizací (s. 8-16), v druhé kapitole se zabývala jejich organizační formou a posláním (s. 17-21), třetí kapitolu věnovala principům (zásadám) Junáka a Pionýra (s. 22-27) a ve čtvrté kapitole nastiňuje metody práce uvedených sdružení (s. 28-38).

Jedná se o poměrně stručnou práci (33 stran čistého textu), jejíž těžiště je ve třetí a čtvrté kapitole (principy a metody). Po stránce formální je práce provedena bezchybně, překlepy se neobjevují (jenom na s. 27 zřejmě chybí v textu jedno nebo dvě slova), citace jsou korektní a celková úprava pečlivá. Práce je psána v živém čtivém slohu.

Po stránce obsahové předložená práce odpovídá standardní úrovni bakalářských prací obhájených na Katedře pedagogiky TF JU. Jak je vidno z úvodu práce, nestanovila si autorka příliš ambiciózní cíl. Předsevzala si „popsat obě organizace (myšleno Pionýr a Junák) tak, jak fungují v současnosti, zjistit, zda existují zásadní rozdíly v jejich poslání, principech a metodách“, jejím záměrem také bylo pokusit se o „určité srovnání“ (s. 6). Po prostudování práce můžeme konstatovat, že autorka tento cíl splnila. Přesto se domnívám, že by předložená práce mohla mít mnohem větší hodnotu a mohla by znamenat skutečný odborný přínos, kdyby autorka při srovnávání cílů, principů a metod obou zkoumaných organizací zašla víc „na hlubinu“. Autorka sice věcně správně popsal cíle i principy obou srovnávaných organizací. Vlastní srovnání – reflexe, která by měla být vrcholem celé práce – je však poměrně stručné a povrchní (s. 27 a 38). Stačilo by provést dvě srovnávací obsahové analýzy (srovnání textů skautského slibu a zákona s principy současného Pionýra a srovnání principů současného Pionýra s pionýrskými zásadami předlistopadové pionýrské organizace), aby se dosáhlo bohatšího výsledku. Je škoda, že autorka této možnosti nevyužila. Mohla tím dojít k zajímavým souvislostem: mohla objevit, že obě organizace vychází z podobné představy „občanských ctností“ 1. poloviny 20. století, ovšem s různými důrazy a se některými zásadními rozdíly (individualita x kolektivismus, „laicismus“ x povinnosti vůči Bohu); dále mohla srovnávat, co z tohoto hodnotového dědictví je formálně zakotveno v analyzovaných textech a co se naopak z větší části vytratilo, jako např. důraz na vlastenectví. Z toho by také vyplynula otázka, do jaké míry jsou tyto „tradiční“ mládežnické organizace živé a zda nepotřebují zásadní reformu.

Celkově považuji předloženou bakalářskou práci za zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

České Budějovice, 13. května 2009

doc. Michal Kaplánek, Th. D.
vedoucí práce